GÜNAYDIN

ustura 39

– Aptal aptal bakıp duracağına eteğimi kurtarsana!

Ey aday!. Kayış, kemer, uçkur, ne varsa gevşet,
Uzatma fazla sözü, bir seçimlik tıraş et !.

– Berber-i Habeşi, Tevfik Tıraşî –

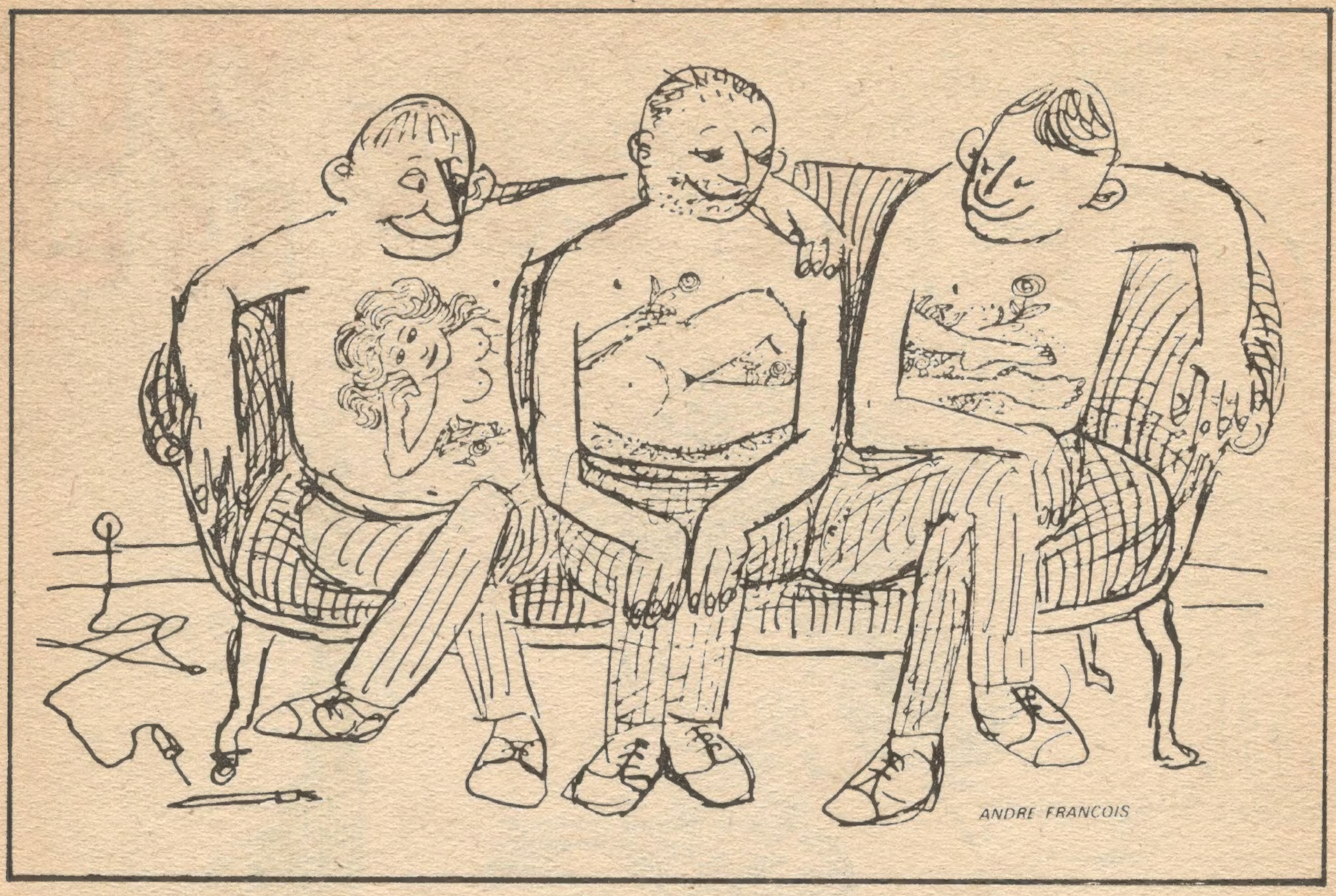

HUKUK-U MERKEP BİLDİRİSİ

Milâttan 1887787 yıl önce uyuz eşeklerin, marsuvan eşeklerine karşı yaptıkları kanlı bir devrim sonunda aşağıdaki (Hukuk-u merkep beyannamesi) nin kabul edilmesine muvaffak olunmuştur.

1-Eşekler eşit ve hür doğarlar. Sıpa iken büyüye büyüye eşek olur, eşit olmıyarak ve esir olarak ölürler. Sosyal farklar yalnız saman ve ahır meselelerinde tesis edilebilir. Yâni bütün eşekler görünüşte eşit, aslında çeşit çeşittirler.

2-Her eşek topluluğunun hedefi, tecavüzden masun olarak, tabiî haklarının korunmasıdır. Bu haklar şunlardır:

Anırmak, çifte atmak zarta ve konforlu bir ahır. Yâni eşekler ve ahırları taarruzdan masun ise de, sahipleri semere kızıp eşeği döğmekte serbesttirler.

3-Hakimiyet yalnız Marsuvan eşeğindedir.

4-Hürriyet, kendisine zarar vermeden ve yorulmadan Marsuvan eşeğinin diğer uyuz eşekleri istediği ve dilediği gibi çiftelemesi demektir. Binaenaleyh, Marsuvan eşeğinin kullanabileceği haklar, aynı saman ve aynı ahırdan faydalanmaları ve ağızlarının suyu akan bütün uyuz eşeklerin de bu haktan faydalanamamaları için bir hudutla kayıtlıdır. Bu hudût, ancak saman torbası, köstek ve yularla tayin edilir.

5-Yular ve ip yalnız uyuz eşeklerin çifte atmasına ve anırmasına mani olmak içindir.

6-Yular, Marsuvan eşeğinin iradesinin ifadesidir. Bütün uyuz eşekler, onun şekil almasına bizzat yardım etmek hakkına sahiptirler. Yular her eşek için müsavidir. Marsuvan eşeğinin gözünde bütün eşekler eşit olduğu için, her eşek yalnız anırtı, cayırtı ve zartadan başka hiç bir şeyle temayüz edememek şartiyle her rütbe, nişan ve hatta zerdust palan ve ahı-

ra alınmak hakkına sahiptir.

7-Hiç bir uyuz eşek Marsuvanın haberi olmadan zorla ahıra kapatılamaz. Keyfi anırtılar ve hariçten gazel okumak isteyenler cezalandırılır. Bunda eşek inadı gösterenler, eşek sudan gelene kadar ıslatılır.

8-Belli olan cezalar dan başkalarile eşekler, cezalandırılamaz .. Köstekle uslanmıyan inatçı eşekler, nalları dikmeğe mecbur edilir.

9-Anırmak ve yük taşımak eşeklerin en kıymetli haklarından biridir. Binaenaleyh her eşek, anırmak, çifte atmak ve zartasında serbesttir. Şu kadar ki Marsuvan eşeğini rahatsız edenler mesul tutulur ve eşek cennetine gönderilir.

10 - Uyuz eşeklerin yük taşımak ve sırtlarının hiç bir zaman boş kalmamaları için ölmemeleri ve yoncaların bitmesini beklemeleri lazımdır.

11-Eşekler ömrü billah hoşaftan anlamıyacaklar, suyunu bile içmeden tanelerini Marsuvan'a bırakacaklardır.

12-Sıpalar büyüye büyüye eşek oldukları gibi Marsuvan eşekleri de deve kervanlarına kılavuzluk ederler.

13-Şeddesiz eşekler şeddeli eşeklere kayıtsız şartsız itaate mecburdurlar. Kurttan korkmayan ölmüş eşeklerin vay haline.

Ayaklarıyla

Ünlü Amerikan yazarı Jack London, New York Magazin'e söz verdiği yazısını geciktirmişti. Derginin sahibi, ondan bir hikâye koparabilmek için, Jack London'un kaldığı otele şu mektubu gönderdi:

"Sevgili Jack London,

Söz verdiğin hikayeyi yirmidört saate kadar yazıp vermeszen, seni bir tekmede merdivenden aşağı yuvarlayacağım. Benim sözümü tuttuğumu da bilirsin."

Jack London, şu cevabı gönderdi:

"Sevgili Dick,

Ben de, senin gibi, verdiğim sözü ayaklarımla yerine getirmiş olsaydım, çoktan sözümü tutmuş olurdum.

NASRETTİN HOCA ARMAĞANI

VARAN 2 FIKRA YARIŞMASI

Çok başarılı geçen karikatür yarışmasından sonra, yine büyük halk mizahçımız Nasrettin Hoca adına bir fıkra yarışması açıyoruz. Geçen yarışmamızda olduğu gibi, bu yarışmamızda da birinciye 1000, ikinciye 750, üçüncüye 500 lira verilecek, ayrıca her üç dereceyi kazananana gümüşten, çok değerli birer Nasrettin Hoca plâkası armağan edilecektir.. Türk halkının yetiştirdiği, dünyanın en büyük mizahçısı Nasrettin Hoca adına düzenlediğimiz bu yarışmaya Nasrettin Hoca fıkraları gönderilmeyecektir. Hepimizin başından pek çok komik olaylar geçmiştir... Ya kendi başınızdan geçmiş ya da başkalarından duyduğunuz gülünçlü olayları yazacaksınız. İsterseniz uydurduğunuz bir güzel fıkrayı da gönderebilirsiniz. Ancak göndereceğiniz fıkra, daha önce hiçbir yerde yayınlanmış olmamalıdır.

Okur karikatürleri:

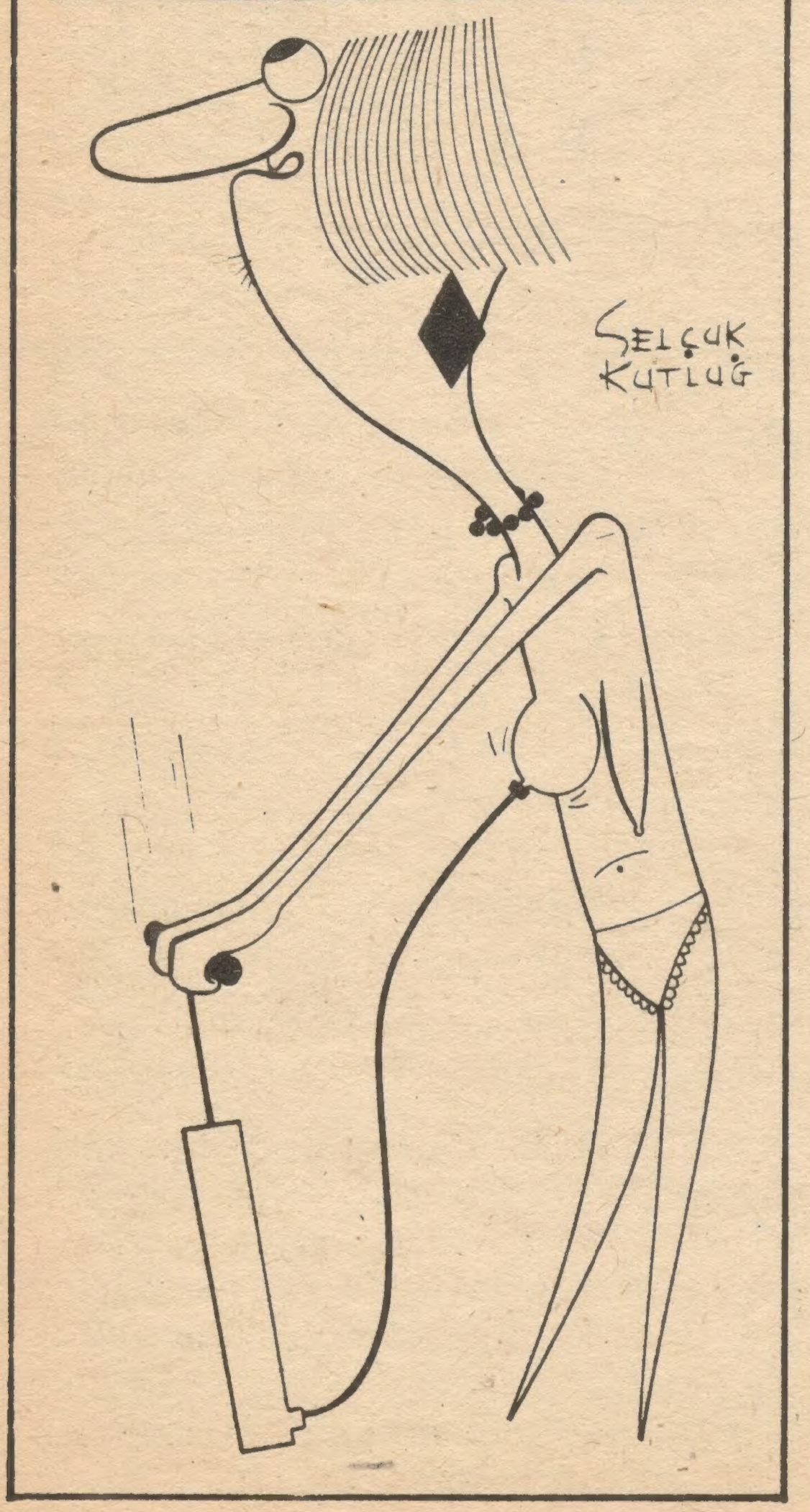

ACELE ETMEYİNİZ

Fıkra göndermekte acele etmeyiniz. Gelecek sayımızda, yarışmanın koşullarını açıklayacağız ve tamamlayıcı bilgi vereceğiz... Ondan sonra fıkralarınızı göndereceksiniz.

Aşağıda, yaşanmış ya da uydurulmuş komik olaylardan bir - iki fıkra örneği veriyoruz. Bunlar, yarışmayı kazanacak güzellikte ve değerde değildir. Sizden, örnek olarak sunduğumuz bu fıkralardan çok daha güzellerini bekliyoruz.

SÜRPRİZ

Çok zeki olan beş yaşındaki kız, üsteleyerek annesinden bir kardeş istemekteydi. Annesi ona bir çok bebekler almıştı ama, o ille de bir canlı kardeş istiyordu.

Evde kalabalık konukların bulunduğu bir gün küçük kız,

-Anne bir kardeş isterim, diye tuttumuştu.

Okur karikatürleri:

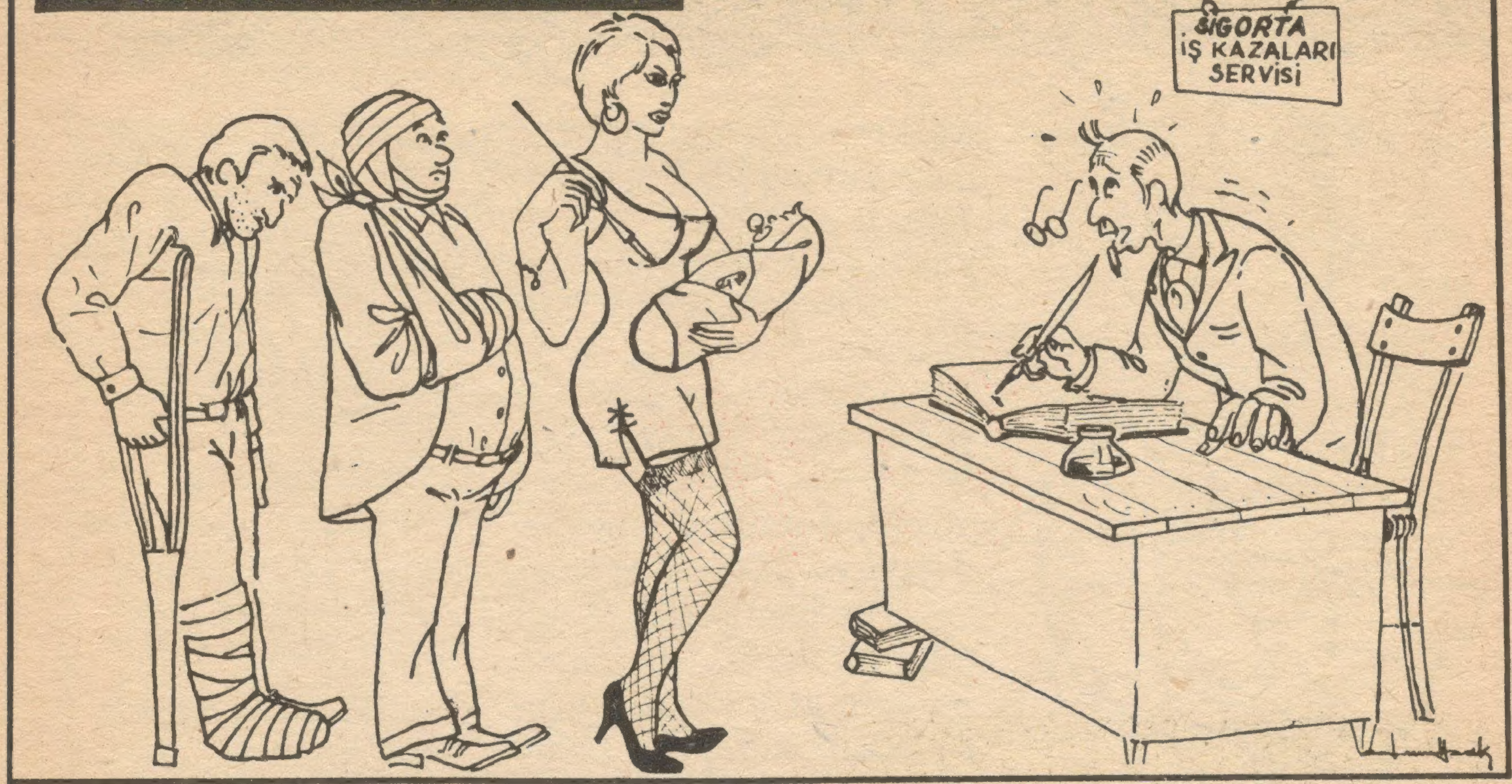

Kadın, öteki kadınların yanında kızını susturmak için,

-Baban istemiyor ki kızım, dedi.

O zaman kız,

-Sen de babamdan gizli yapar - sın, dedi.. Hem daha iyi, kardeşimi doğurunca babama sürpriz olur...

NE BAĞIRIYORSUN?

Karadenizli bir yoksul yurttaş, taşı, toprağı altın diye duyduğu İstanbul'a iş bulup çalışmak için gelmişti. Ama günlerce dolaştığı İstanbul'da iş bulamadı. Cebindeki parası da bitmişti. İki gün aç kaldıktan sonra, sıcaktan bunalmış, yorgun-argın bir duvar gölgesine çöktü ... Açlıktan, sabahtan beri bağırsakları guruldayıp duruyordu. Bu sürekli gurultulardan canı burnuna gelen, Karadenizli, başını karnına eğip,

-Haçan, var da mi vermeyrik ne söylenip bağırıp turaysun? dedi..

ÇOK YAŞA

Bir genç ve güzel hanım, evde kim hapşırsa, hemen :

-Çok yaşa..demeye öylesine alışmıştı ki, bir gün vapurda giderken, karşısında oturan erkek hapşırınca :

-Çok yaşa..deyiverdi.

Bu sözü, kadının hafifliğine yoran erkek, vapurdan çıkınca kadının arkasına takıldı. Zor durumda kalan kadın, evdeki alışkanlığından ötürü adama "Çok yaşa" dediğini açıklamak zorunda kaldı. O gün nezleli olan erkek,

-Affedersiniz, deyip bir hapşırık daha patlatınca, kadın yine kendini tutamayıp,

-Çok yaşa, diye bağırdı.

NEDEN GÖNDERMİYORSUN

Dolmuştaki yolculardan biri, arkadaşına,

-Oğlan gidiyor ama, kızı göndermiyorum..dedi.

-Neden?..

-Yahu, nasıl göndereyim? Gazetelerde okumadın mı bir öğretmenin kız öğrencisine neler yaptığını?

Dolmuştaki başka bir yolcu söze karıştı :

-Ben de oğlumu camiye göndermiyorum.

-Neden? diye sordular.

Adam,

-Okumadınız mı gazetelerde dedi, bir imam neler yapmış..

BORAZAN TEVFİK'den ANEKDOTLAR

Borazan Tevfik

MAKBUZ

Birgün Borazan Tevfik'in bulunduğu bir toplulukta, formalitelere aşırı bağlılığıyla tanınmış, çok titiz, her işte kılı kırk yaran, her işten ve herkesten kuşkulanan bir muhasebeciden söz ediliyormuş. Borazan Tevfik:

-Öyle bir adamdı ki, demiş, ruhunu teslim etmek için Azrail'den bile makbuz ister.

*

BOYNUZLU ÇİÇEK

Borazan Tevfik, kendi jübilesinde bir monolog söylüyordu. Perde kapanacağı sırada, sahneye büyük bir buket getirdiler.

Tevfik buketi alınca, bir de ne görsün tam orta yerinde bir boynuz. Buketi getiren adama yavaşça sordu:

-Hangi hergele yolladı bunu?

Adamın gösterdiği yöne bakan Borazan Tevfik locada arkadaşlarını gördü. Hemen o yana döndü ve yüksek sesle:

-Hediye kabul etmek âdetim değildir, ama madem ki başınızdan atıyorsunuz, birini bulur veririz... dedi.

*

YÜZSÜZLER

Borazan Tevfik'in kendisi gibi, ölüyü bile güldüren bir arkadaşı vardı. Adı: Şaşı Hafız.

Aynı zamanda pek güzel sesi olan bu komikler paşa konaklarını, zengin yalıları gezer, toplantılara neşe ve hayat katarlardı.

Birgün Hafız hastalanmıştı. Ziyaretine giden Borazan'a,

"Öleceğime yanmıyorum, dedi. Seninle gezmekten ahlâkım bozuldu. Öte dünyaya gitmeye yüzüm yok."

Borazan Tevfik şu cevabı verdi:

-Şimdiye kadar çok yüzsüzler gitti. Öl kerata! ...

*

KENDİ GİBİ

Borazan Tevfik'in de bulunduğu bir mecliste, zamanın tanınmış adamları cep saatleri

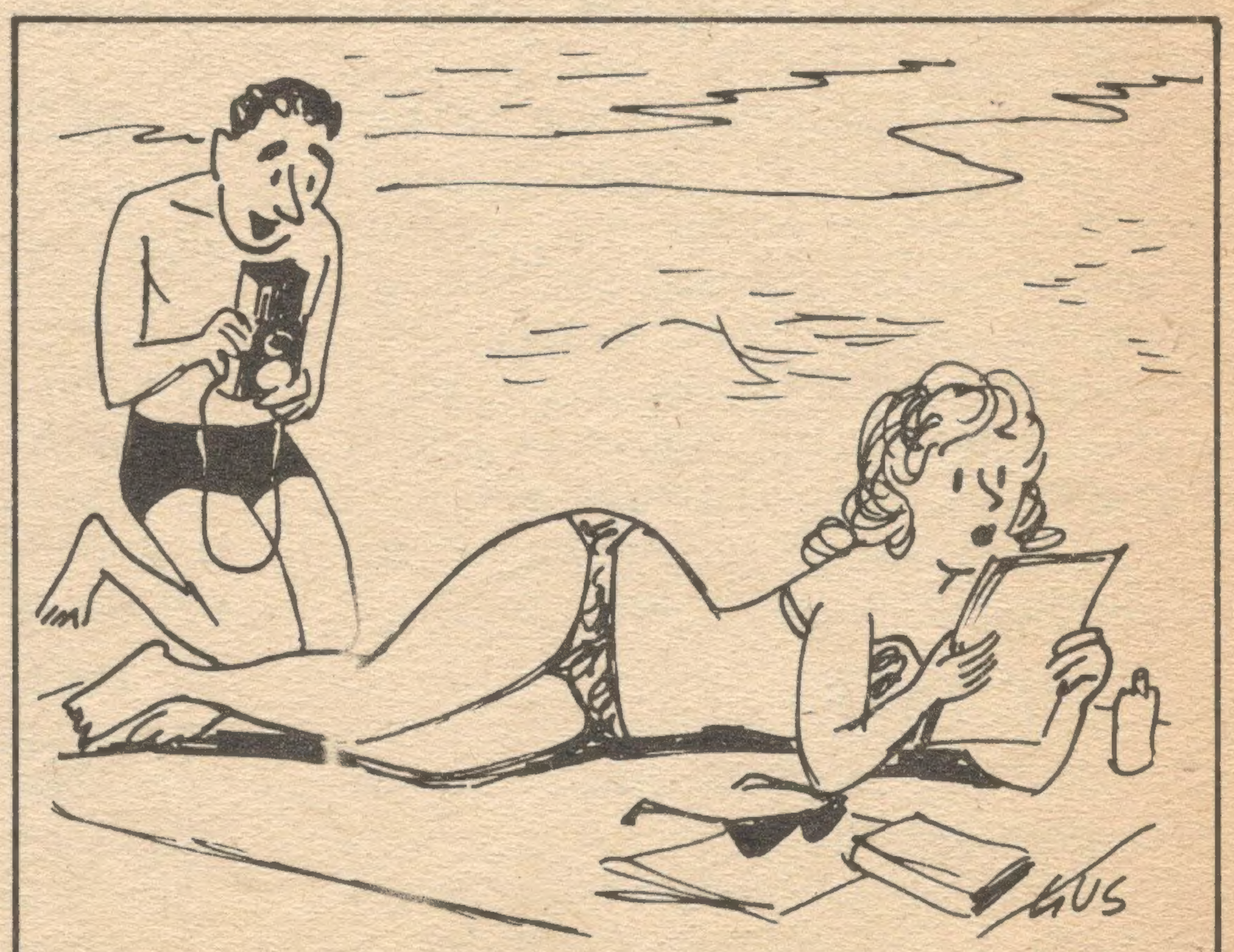

- Tamam... Şimdi biraz gülümseyiniz.

hakkında konuşuyorlardı. Biri altın saatini çıkarıp,

-Londra'dan getirttim, dedi, bir dakika şaşmaz! ...

- Benimki İsviçre malıdır, daha üstün kalite...

Öteki açıkladı:

-Benim saatim tam sekiz taşlıdır, hiç bozulmaz...

Toplantıda bulunan eski valilerden merhum Çingene Raif Bey de saatini çıkarınca Borazan Tevfik dayanamadı...

-Sizinki mutlaka maşalıdır!...

*

MANTARİZM

Borazan Tevfik Haydarpaşa'dan geliyormuş Vapurda yanında oturan iki kişi yüksek sesle gazete okuyorlarmış. Okunan satırlar arasında sık sık (Parlamantarizm) kelimesi geçiyormuş. Merak etmiş, Ahmet Rasim'e ilk rastladığı zaman sormuş:

-Gazetede okuyorlardı, kulağıma çalındı, bu nedir, ne demektir?

Ahmet Rasim onun anlayacağı bir dille açıkladıktan sonra,

-Bugün bizde parlamantarizm'le idare edilen bir hükümet var, demiş.

-İyi ama ben doğru söyleyemiyorum. (Parl)ı bırakıp yalnız (Mantarizm) desem daha iyi olmaz mı? Galiba bugünkü hükümetin haline de uygun. Mantarizmle idare olmuyor muyuz?

*

ORALIDIR, BİLİR!

Rahmetli Borazan Tevfik bir gün ekâbirden Kıbrıslı birinin evinde konukmuş. Konu, merkeplerden açılmış, Kıbrıslı,

-Bizim Kıbrıs merkepleri üstüne merkep yoktur! demiş...

Toplantıda bulunan bir başkası da bunu reddederek başka eşekleri övmeye başlamış. Konu böylece uzayınca merkep, lafından canı sıkılan Borazan Tevfik,

-Be adam, demiş, ne söylenip durursun... Elbette Kıbrıs'ın merkebi makbuldur. Bey oralıdır, bilir!

*

PİRE

Abdülhamid'in başmuhasibi Cevher Ağa, (31 mart olayından sonra asılmıştır) Borazan'ın ününü duymuş, dinlemek istemiş, çağırtmış.

Borazan, Ağa'nın karşısında elpençe divan, emir beklemiş. Sonunda Ağa,

-Haydi ne duruyorsun, yapsana! demiş.

-Emrediniz, ne taklidi yapayım?

Ağa düşünmeden,

-Pire! demiş.

Pirenin de taklidi mi olur! Ama ne yapsın, Ağa kızarsa taa Fizanlara kadar sürer!...

Tevfik hiç istifini bozmadan,

-Pıtttt! demiş ve der demez de durdugu yerden karşı yana zıplamış.

Başmuhasip basmış kahkahayı!

Sonradan Tevfik o günü anlatırken dermiş ki:

-Hayvan taklidi istemesinin arkası gelecek diye ödüm koptu. Ayıya fırsat vermemek için başka taklitlere başladım. Ya "Karınca taklidi yap! "deseydi ne yapardım!

– Eğer bana hayır derseniz...

Ünlü Karikatürcüler

VİP

KEKEME DEMİRCİLER

İki kekeme demircilik yapıyorlardı. Biri, bir demir parçasını, ocakta iyice kızdırıp örsün üzerine koyarak,

-V... Vu... Vuru... Vurr! dedi.

Öbürü,

-N... Ne... ne... ne... di... di... diyorsun? diye sordu.

Birincisi,

-So... so... soğudu... ye... ye.... yeniden tava ge... getirelim... dedi.

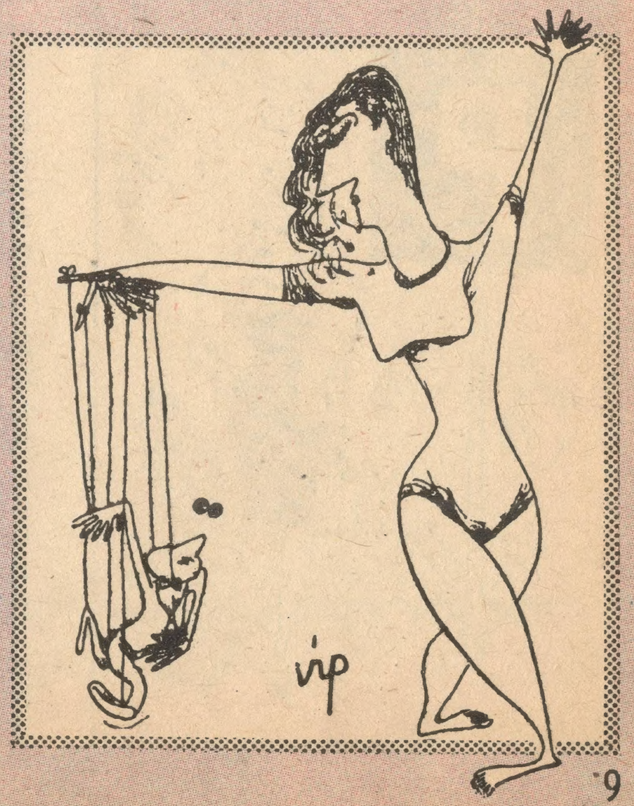

Giovanni Guareschi'den bir hikâye

Kültürün Tehlikesi

Bir varmış bir yokmuş, bir memlekette, bir adamcağız varmış. Bu adamcağızın bütün işi, para biriktirmekmiş. Para biriktirmek, siz de gayet iyi bilirsiniz, yoksulların işidir. Zenginler, daha doğrusu çok fazla para kazananlar, para biriktirmeyi akıllarından bile geçirmezler. Paraları kendilerinin dışında, pek de haberleri olmadan korkunç derecede birikir de ondan.

Bizimki, "İşten artmaz, dişten artar" diyerek para biriktirenlerden. Bu adamcağızın para biriktirmekten başka ikinci büyük zevki de arada bir şehre gidip biraz eğlenmekmiş... Fakat ne zaman eğlenmek için şehre gitse, hatta iyice eğlendiğini sansa, dönüşte biçareyi keder sararmış. Kederi: şehrin her tarafına yapıştırılmış renk renk afişleri, reklâmları okuyamamak... Neden okuyamıyor? Okumasını bilmediğinden... O kadar bilmiyor ki sokak adlarını bile okuyamıyor. Oysa, bir insan geçtiği sokağın adını bilmezse o sokaktan geçmiş sayılmaz.

Adamcağız sonunda bakmış ki olmayacak, bunca afişin, reklâmın önünden geçip, hiç birini okuyamamakta iş yok ölçüp biçmiş bir öğretmenle anlaşmış. Öğretmen ücret karşılığı kendisine okuma öğretmeye başlamış.

Herif "Okumayı öğrenmeden bir daha şehre gitmek yok! Gidersem namussuzum! Kahrolayım! " diye yemin çektiğinden çok gayret etmiş, üç ayın sonunda okumayı sökmüş...

Hemen atını eğerleyip şehrin yolunu tutmuş. Şehre giderken gayet yüksek, gayet uzun bir duvara kömürle yazılmış bir yazı görmüş. Hemen durup heceleye heceleye okumuş.

"Okuma bilenler eşektir! "yazılı.

Adamcağız biraz düşünmüş "Kırkından sonra okuma öğrenmeye kalkanın yanlışlığından birara şüphelenmiştim amma" demiş, "Kulak vermedimdi! Halt etmişim! Eve döneyim de başımın çaresine bakayım! "

Hemen hayvanın başını çevirmiş, ters yüzüne eve gelmiş okumayı öğrendiği masanın başına geçmiş. Niyeti: Bu sefer de okumayı unutacak..

İnsan oğlu öğrenmenin değil, öğrendiğini unutmanın daha zor olduğunu unutmamalı da "Aman kültürleneyim" diye boşu boşuna kafa patlatmamalı

KÂMİLİ'DEN

taşlama

ESNAF DESTANI

Küçücükten çıktım gurbet ellere,
Hakikat rahına düştüm gezerken,
Eski sözdür : Gelir yazılan sere,
Aşk atına bindim yayan giderken.

▼

Şair oldum evvel,dinle yalanı,
Vazn-ü mevzun derler,bilmem ben anı,
Unuttum bildiğim Türkçe lisanı,
Arabî,Farisî sohbet ederken.

▼

Vardım çiftçi oldum cümleden akdem,
Yıllık ile tuttu beni bir âdem
İçtiğim tarhana çorbası her dem,
Ağzım yaktım sıcak çorba içerken

▼

Nalbant oldum,kırdım nalın çoğunu,
Bir katır nalladım,dinle oyunu,
Meğer acemiymiş,bilmem huyunu
Çenemi teptirdim nalın sökerken.

Manav oldum,elma armut tez çürür.
Cambaz oldum,ip üstünde kim yürür?
Kasap oldum,her gün gözüm kan görür.
Yüreğim bayıldı kana bakarken.

▼

Cevahirci oldum,sözün doğrusu,
Farketmedim cevahiri elması
Terzi oldum ele aldım makası,
Parmağım kestirdim kumaş biçerken.

▼

Hamal oldum bir hafif yük bulmadım.
Pelvan oldum hiç bir adam yenmedim.
Yırttılar yakamı birden duymadım.
Kollarım kırıldı göğüs tutarken.

▼

İmam oldum kaba sofu çoğaldı,
Beynamazlar hep camiye döküldü.
Lerze oldu bir gün cami yıkıldı,
Aptesli,aptestsiz namaz kılarken

▼

Ben bu sanatları bir bir dolaştım
Tekrar gelip şairliğe bulaştım
Kâmilî,mürşidin eline düştüm
Tekke-i aşk içre çile çekerken.

SAATİME BAKARIM

Akıl hastanesine ziyarete giden bir adam, bahçede güneşlenen birine,

-Saatiniz kaç? diye sordu.

Kendisine saat soru - lan hemen kalktı,içerden kağıt,pergel,gönye,cetvel,kalem getirdi.Mili - metrik kağıt üstünde, on dakika kadar gölgeyi ölçüp biçip hesaplar yaptıktan sonra,

-Saat tam dördü yedi geçiyor..dedi.

Adam,

-Bu,olağanüstü bir şey,sizi kutlarım,dedi.. Ama güneşsiz,yağışlı bir günde gölgeyi ölçemez - seniz zamanı nasıl anlarsınız?

Öbürü gülerek

-O zaman da saatime bakarım..dedi.

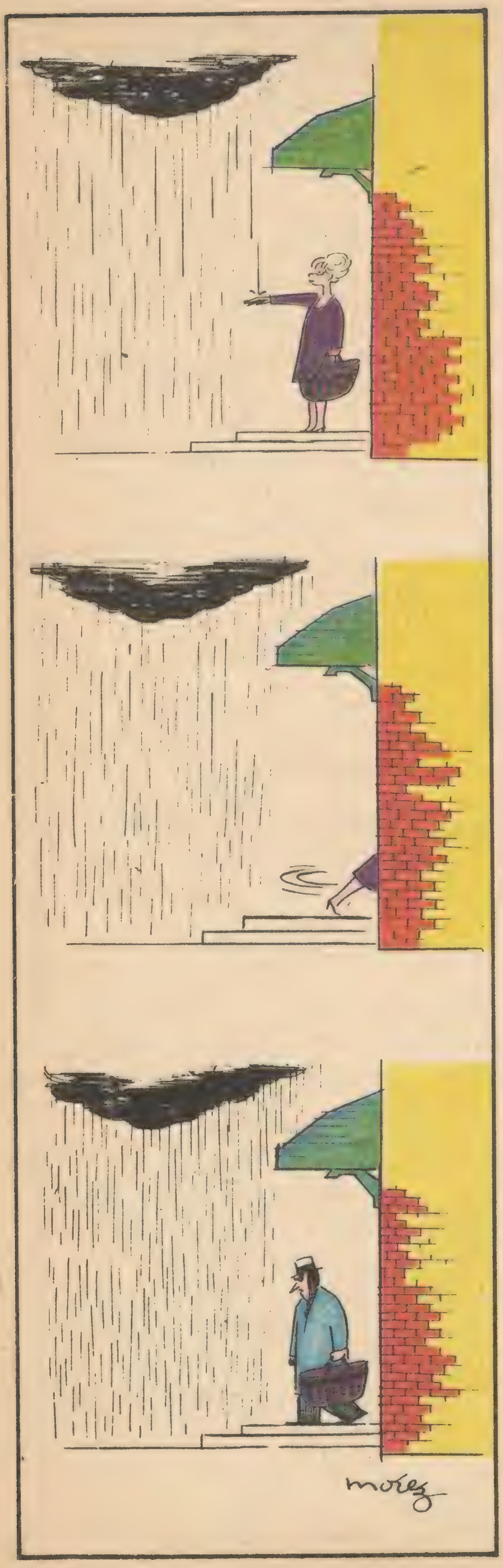

Rıfat Ilgaz'dan bir hikâye:

NERDE O ESKİ USTURALAR

Yüzümü, tüyü dökülmüş bir fırçayla sabunlarken:

"Nerde o eski tıraş fırçaları beyim" dedi. "Ne fırçalardı onlar, kıl değil, samurdandı sanki... Sonra beyim, o tıraş sabunları..."

"Şimdi elektrikli tıraş makinaları çıktı" dedim. "Ne fırçaya hacet kaldı, ne sabuna!"

"Sen boş ver sabunlamadan tıraşa. Diri diri tavuk yolmaya benzer. Sabunladın mı, hem deri beslenir hem kıllar yumuşar, hem de..."

Sabunlama işi, yetkililerin kasıla kasıla verdikleri, böyle ipe sapa gelmez nutuklarla sona erdi. Sıra geldi usturanın kayışa tutulmasına..

"Nerde beyim o eski usturalar.. Benim bir çifte cambaz usturam vardı. Yüzü kıl gibi kalıncaya kadar kullandım. Alman malı. Ustura dedim de beyim. Geçenlerde bir ustura aldım. Bilerken düşmez mi elimden. Sırça mısın mübarek! Sapı tuzlan buz oldu. Usturanın demiri kaldı dımdızlak elimde. Tam otuz iki sene kullandığım çifte cambazın sapını aldım doğru Tahtakale'ye... Göstermediğim dükkân kalmadı. Biri çıkıp da: "Ben yaparım!" diyemedi. Döndüm eve, aldım çekici elime. Nalın çivisini koydum usturanın perçin deliğine... Tık... Tık.. Adamakıllı perçinledim. Nah! Tanıyabilecek misin, işte şu elimdeki ustura!"

Usturayı tam burnumun ucuna dayadı:

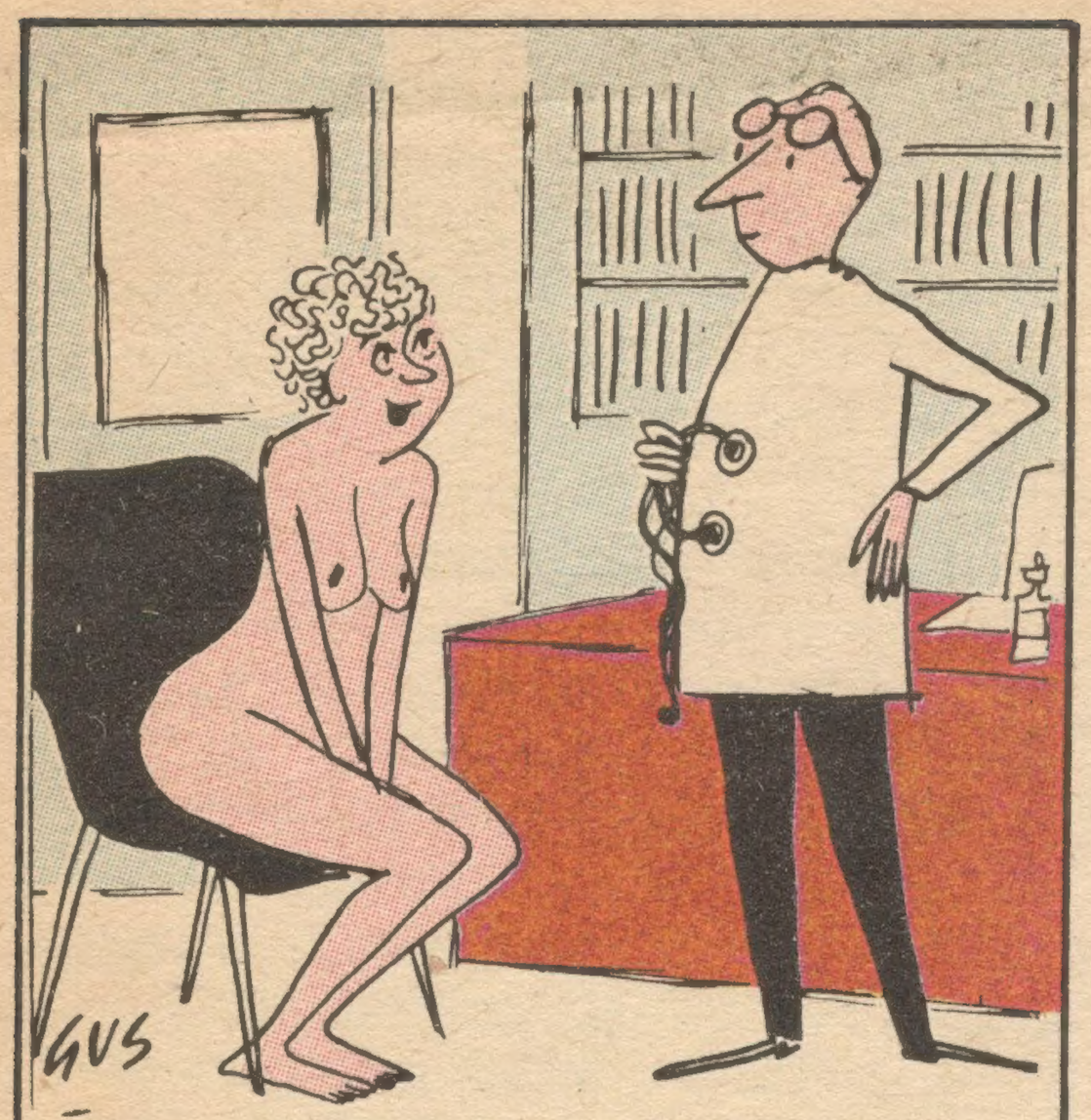

- Hiç bir şeyin olmadığını ben de biliyorum doktor ...

"Bu sapa, başka usturanın nasıl diyebilirsin! "

"Nasıl derim! Usturayı dayadın burnuma! " dedim.

"Her iş gelir elimden! "dedi keyifli keyifli güldü...

"Geçen gün, söylemesi ayıp, yemekten kalktım. Tam elimi yıkayacağım . Musluğu bir çevirdimse olduğu gibi boşanıverdi. Nerde eski musluklar! ... Beyim, bir haftada yep yeni musluk yalama olur mu ? Tam akşam üzeri musluk tamircisini nerde bulacaksın? Sıvadım kolları. Dayan dedim beraber İsmail!. Musluk tamiri deyip de geçme beyim! Aşağıdan suyu kesmeden köseleyi kim değiştirebilir? Sen olsan musluğu söktün mü, göle çevirirsin mutfağı. Bir havlu attın mı musluğun üstüne tamamdır. Elinin üstü bile ıslanmaz! Beş dakikada taktım köseleyi. Karı şaştı kaldı! Ya, beyim, her iş gelir elimden! "

Usturayı bir kere daha kayışa tuttu. Sonra kulağımın memesinden kezliyerek yapıştırdı yüzüme. Tam saç bitimi çizgisinden çektiği aşağı doğru. Kırmızı bir çizgi de, cetvelle çizilmiş gibi usturanın peşinden çekiliverdi. Usturayı kapattıktan sonra

"Hay aksi şeytan!" dedi. Çekmeceyi çekti, tebeşir gibi bir şey çıkardı. Bu kırmızı çizgiye sürüştürmeye başladı. Kan, sürttükçe artıyordu:

"Nerde beyim eski kan taşları!" dedi. "Bir sürdün mü bıçak gibi keserdi! "

"Ustura gibi..." diye düzelttim. O hiç bozmadı:

"Evet, bir sürdün mü ustura gibi keserdi, nerde o eski kan taşları! "

"Sakın taşlar değil de, kanlar bozulmuş olmasın! " dedim. "Et yok, peynir yok, yâni protein... Kanlar sulanmasın da ne yapsın! Nerdeyse beyinler sulanacak! "

Bu görüş çok hoşuna gitmişti:

"Kan da süt gibi bir maddedir .. Sütler sulanır da kanlar neden sulanmaz! " diye beni doğruladı. Kapağı kırık bir kavanozdan bir tutam, pamuk çekti, yapıştırdı kanlı çizginin üzerine. Sonra usturayı açtı, yeniden kayışa tuttu:

"Eski kayışlar da kalmadı beyim! " dedi. "Usturanın ağzındaki kılağıyı bile almıyor! "

"Yoo! " dedim. "Şimdiki kayışlara bir şey diyemezsin. Eskilerine taş çıkartıyorlar."

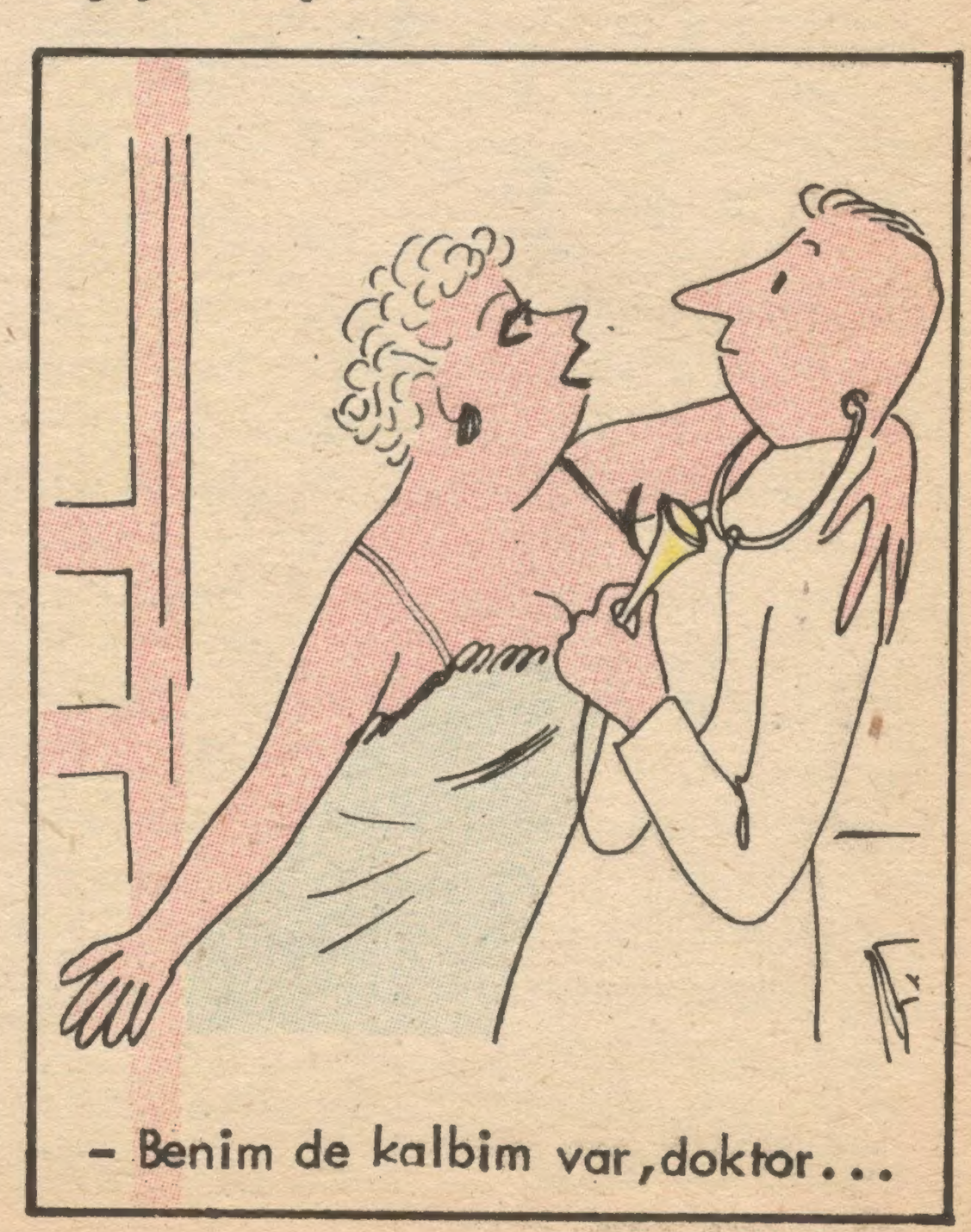

- Benim de kalbim var, doktor...

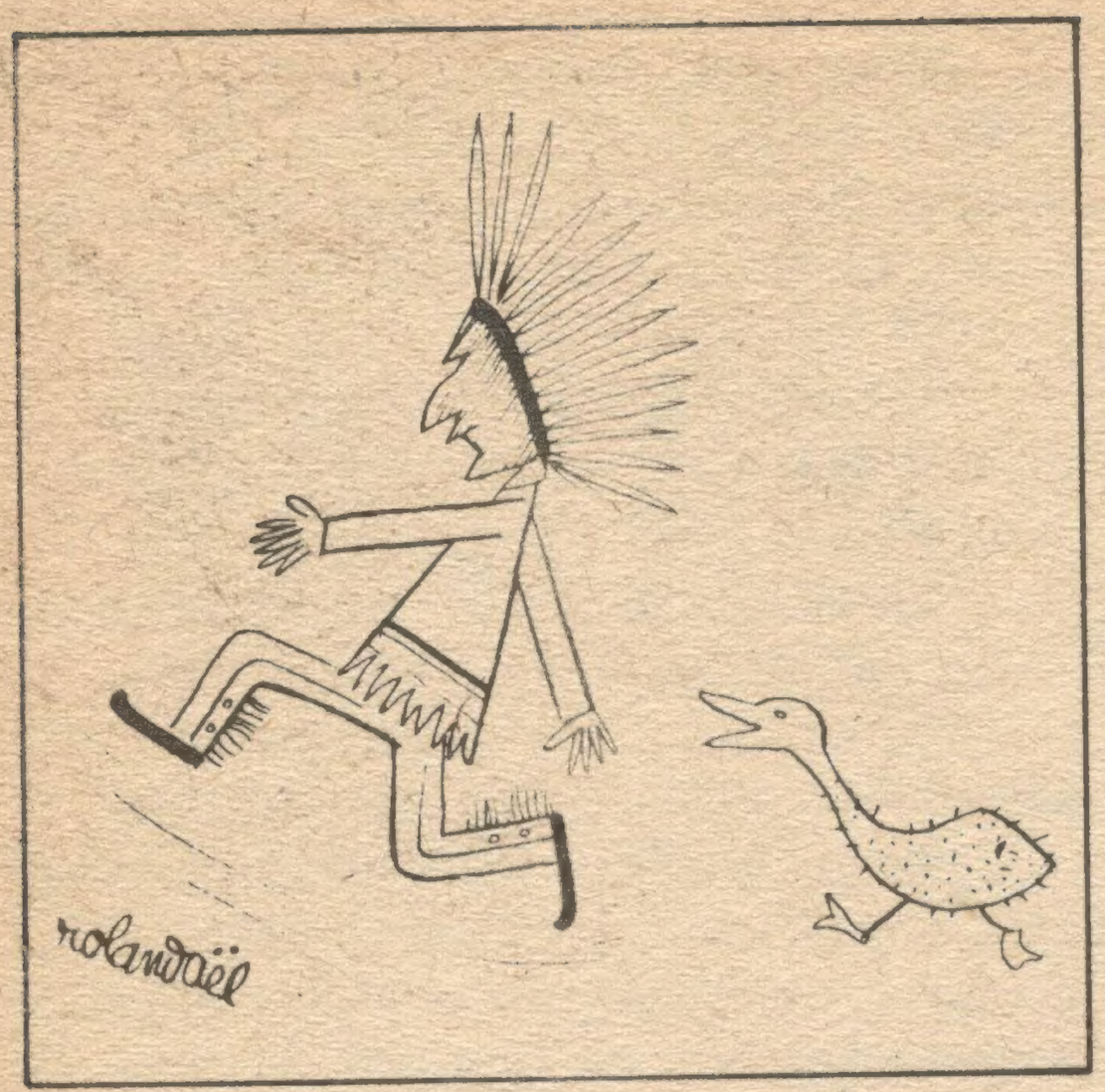

Yaptığım ucuz espriye boş ver - di..."Herif radyoda skeç dinlemiş!" dedim içimden.

"Nerde eski kayışlar" diye sö - zünü tazeledi. "Çarka tutacağına usturayı kayışa tut. Tükürüp de iki kere sürdün mü, adamı değil, domu - zu tıraş et! "

Hafiften tırnağına bastırıp dene- dikten sonra besmeleyi çekti. Pa- muk bölgesinin altından dayadı us- turayı. Bastırdı. Sakalla beraber, de- riyi aldı götürdü. Olan olmuştu, ben kılımı bile kıpırdatmadım:

"Fazla biledin usturayı!' "dedim. "Sakalı değil, deriyi bile götürüyor!"

Sanki onun yüzü kesilmiş gibi ters ters baktı bana:

"Eski sabunlar da yok ki.. Pa- muk gibi ederdi sakalı. Eskiden bu sabunu, değil tıraşta, bulaşıkta bile kullanmazdık! "

Önce kan taşını sürdü, sonra bir tutam da pamuk yapıştırdı. Tıra - şa yeni başlarmış gibi, besmele- yi çekti, asıldı usturaya. Çenemin u- cuna kadar kaydırdı. Bu sefer bir ka- za olmamıştı. Ama o, bu başarısı - na inanamadı, bir usturanın ağzı - na baktı, bir de suratımın derisine . Hayır, kan taşına iş düşmemişti. Da- ha cesaretle başladı suratımı kazı - maya... Bu, tam tabakhane işi bir kazımaydı. Yüzümü usturadan kaçır- dıkça, öbür eliyle sıkıca yakalıyor, işine devam ediyordu. Biraz da dik - katimi dağıtmak için başladığı yer - den:

"Dedim ya beyim, her iş gelir elimden. Geçen gün yengeniz küpten su alırken bakır maşrabayı vurmuş küpün kenarına... Küp ikiye bölün - mez mi?"

Kızmıştım berbere:

"Bölünmez! " diye sözünü kes- tim. "Hiç koskoca küp bir maş rapa dokunmasiyle ikiye ayrılır mı?"

"Ayrıldı işte! " diye diretme - ye başladı.

"Ayrılmaz!" dedim. " Mutlaka çarpıp devirmişlerdir!"

Herifin aklı yatar gibi olmuştu.

"Diyelim ki, karı devirdi, neti- cede küp kırıldı ya! Benim anlataca- ğım şey, küpün yapıştırılması me- selesi..."

"Yapıştırdın demek! "

Sigara sarısı uzun dişlerini çı - kara çıkara güldü!

"Hem de nasıl! Aldım çimentoyu. Çimentoyu nerden buldun diyecek- sin..."

"Demem, demem, anlat sen..."

"Aldım bir avuç çimentoyu. Üst- ten sıvaya sıvaya, yedire yedire ... Sürte sürte..."

Küpü yeniden yapsa bu kadar u- zun sürmezdi.

"Kayınpeder gördü de şaştı kal- dı, sen olsan beyim, atardın küpü, i- şe yaramaz diye... Bu devirde her şeye para verirsen başa çıkar mı ? Zaten ne geçiyor ki elimize. Her iş gelir bereket versin elimden! "

Ustura tam çenemin çukuruna gelmiş, dayanmıştı. Kolaylık olsun diye dilimle kabartayım dedim. O, bu yardımımdan alındı. Zanaatına bir dil uzatma saydı bunu:

"Çek dilini! " dedi.

Usturayı çene çizgisinden ters bir çekişle kaydırdı. Kaydırmasiy le canımın yanması bir oldu.

"Hay aksi şeytan! Ustura değil, tırnak çakısı... Bununla hıyar bile soyulmaz be! Ah, nerde o eski us- turalar! "

"Neden soyulmasın! " dedim. "Bal gibi soyuluyor işte! "

Herifin, benim esprilerime hiç kulak astığı yoktu:

"Beyim, seninki de çene değil ki. Çene dediğin..."

"Doğru..." dedim. "Çene dediğin, seninki gibi olmalı! "

Gene kan taşı çıktı, pamuk ekildi. Olanı biteni unutmak için başladı hünerlerini döktürmeye:

"Geçen gün asma saat zınk diye durdu. Hemen aldım elime tornavidayı. Saatçıya götürsem anasının nikahını isteyecek.. Saat tamirine de mi para vereceğiz. Her iş gelir elimden. Saat tamiri, radyo tamiri, ütü tamiri..."

Kilit tamirinde tıraş bitmişti ... Doğrulduğumu görünce:

"Perdah?" diye sordu.

"Yaptın ya! " dedim.

Kesilmedik yerlerime kolonya sürdü. Kolonyasının alkolü düşük olduğu halde yüzüm şaplanmış gibi yanıyordu. Kafamı bir güzel ıslattı. Aldı tarağı eline:

"Nerde o eski taraklar!" dedi, "İki kat olur gene kırılmazdı. Bak şu tarağa. Ağzımın içine döndü, dişleri döküle döküle! ... Nerde o fildişi taraklar..."

Beni idam mahkûmuna çeviren beyaz örtüyü boynumdan çözdü.

"Serbestsin! " der gibilerden:

"Sıhhatlar olsun beyim! " dedi.

"Sağol!"

"Ah beyim!" dedi, "Nerde o eski çıraklar. Buluyorum mahalle çocuklarından, bir gün duruyor, pırrr! ... Gözleri oyunda. Meslek ölüyor beyim. Geriden çırak yetişmezse. Kalfa yetişmezse, usta nasıl yetişir! "

"Bak! " dedim. "Bunda yerden göğe kadar haklısın! "

Biraz daha dalına basmak için:

"Ahhh! " dedim, "Nerde o eski berberler. Yenileri musluk tamir etmekten, kırık küpleri yapıştırmaktan berberlik etmeğe zaman bulamıyor ki... Evet, nerde o eski berberler! "

DAHA HIZLI

Taksi, öbür arabaların arasına sıkışıp kalmıştı. Trafik çok sıkışık olduğundan, arabalar dura kalka, çok yavaş gidebiliyordu. Çok acele işi olan taksideki yolcu, şoföre,

-Acaba daha hızlı gidemez misiniz ? diye sordu.

Şoför,

-Gitmesine giderim ağa bey, dedi, arabayı bırakacak yer yok ki...

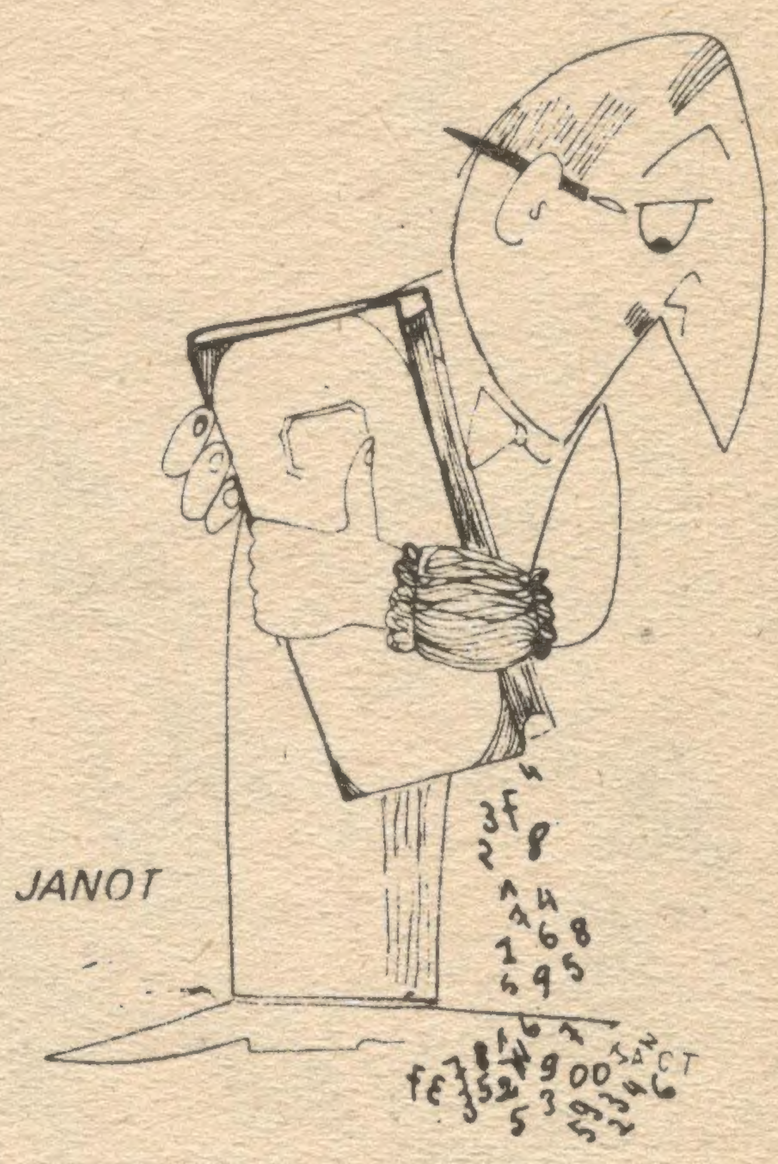

OKUR MUSUN?

Daha okuma-yazma bile öğrenememiş küçük bir gazete satıcısı çocuk, yere oturmuş, ağlıyordu.

Ordan geçen bir kadın acıyıp çocuğa niçin ağladığını sordu.

Çocuk,

-Sattığım gazetenin adını unuttum, bağıramıyorum, dedi şu gazetenin adını okur musunuz;?

Molière şöyle demiş : "İnsan, güldüğü kadar insandır" Mizah dehası Molière'in bu sözü, niçin okurların Usturaya büyük ilgi göstermediklerini de anlatıyor. Ustura, şimdiye kadar ve bugün Türkiye'de en çok okunan ve biriktirilip cilt yapılan dergidir.

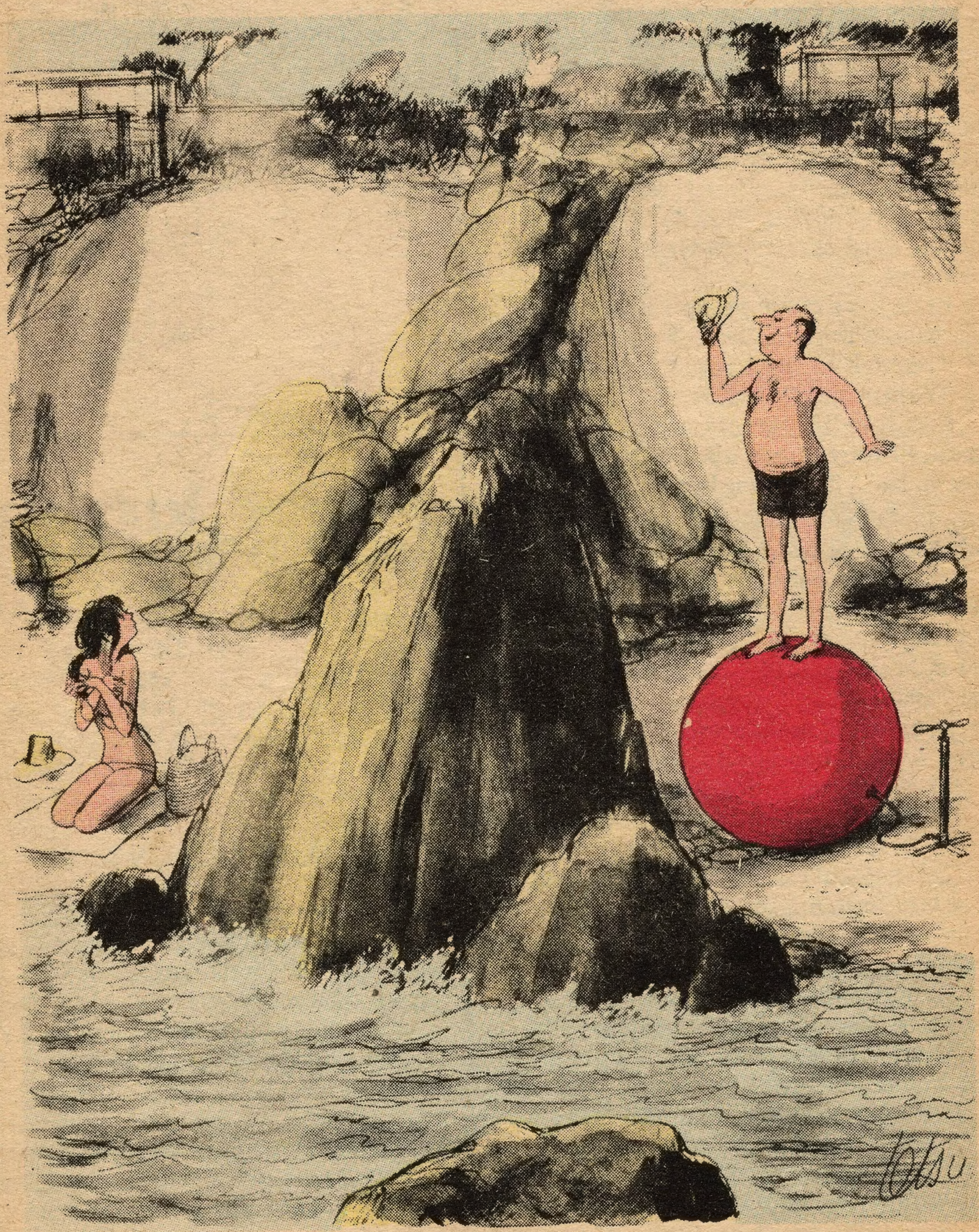

-Saygılarımı sunarım, küçük hanım.